

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

RELATIEF

toneelspel in vier bedrijven

door

Peter de Kemel

1880

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2217

SOKKIEWOKKIE

een origineel toneelspel voor de kleinsten

door

Paul van Keymeulen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1997

Nr.1854

PERSONAGES

Sokkiewokkie

Moeder van Sokkiewokkie

Slapoor

Moeder van Slapoor

Flapoor

Moeder van Flapoor

De facteur

Juffrouw Kweck

Reintje

Vader Vos

Een jager

Een dokter

Twee konijntjes

Doukiedoukie

Vader van Doukiedoukie

De auteur (of directeur of regisseur)

Twee machinisten

Konijntjes

(De schrijver komt recht en raapt zijn brochure op.)

SCHRIJVER : Jij lelijke vlegel !

MACHINIST : (draait zich weer om, maar de schrijver bukt zich) Pardon, meneer !

SCHRIJVER : 't Is niets, vriend, 't is niets !

(De machinist verdwijnt.)

SCHRIJVER : Nu dan, beste meisjes en jongens, dat is dus in orde. Maar nu hebben we acteurs en actrices, maar nog geen decor. Er staan hier we twee boomstammen die kunnen dienen, maar dat is niet voldoende. (roept) Een beetje meer licht, alstublieft ! (Hij krijgt meer licht) Zo, dat is goed. Dank je wel, hoor. Twee boomstammen, maar ik zou nog drie huisjes moeten hebben... Spijtig dat die er niet zijn. Maar wees niet bezorgd hoor. Ik zal gaan zien of ik ze niet krijgen kan.

(Tijdens deze laatste zinnen, brengt men echter de gevraagde huisjes aan. De machinist doet teken te zwijgen. De schrijver draait zich om, en...)

SCHRIJVER : Ma...maar...droom ik nu. Hier staan de huisjes. En precies wat ik hebben wou. Onder de boom. Een raam. En een deur. Even zien of ze open kan, want ze moet open kunnen, dat begrijpen jullie wel. (Hij wil de deur opendoen, maar ze gaat vanzelf open.) Hé, wat is dat nou weer, spookt het hier soms ?

MACHINIST : Neen, meneer ! (komt uit het huisje)

SCHRIJVER : Hola, hola, je bracht me aan het schrikken.

MACHINIST : Het spijt me, meneer. Maar had u geen huisjes gevraagd ?

SCHRIJVER : Natuurlijk, natuurlijk. Het zijn prachtige huisjes, hé kinderen ? Even de twee andere bekijken.

(Nadert. Als hij de deurklink wil vastnemen, slaat de machinist, die achter het huisje zit, wild op een spijker. Hij spijkt praticabels vast. De schrijver deinst achteruit.)

SCHRIJVER : Wat is dat nou weer ? (stilte) Oh, ik begrijp het al.

De...

(De machinist klopt nu dat horen en zien vergaan. Telkens als de schrijver zich weer tot de kinderen wendt, begint hij opnieuw te kloppen. Dan verdwijnt de eerste machinist. De schrijver herademt.)

SCHRIJVER : De...(wacht even omdat hij hamerslagen verwacht) huisjes...

EERSTE TAFEREEL

Taps.

Een jager komt zingend op.

JAGER : Een flinke jager trekt door 't bos

En schiet er maar lustig op los

Pif poef paf !

In 't hazen- en konijnenrijk

Neemt iedereen voor hem de wijk

Pif poef paf !

Ik mik in struik en groen

Zoals de jagers doen

En schiet op klein en groot

Met kogels en met schroot.

(Tijdens zijn liedje mimeert hij wat hij zingt.)

Een flinke jager trekt door 't bos...enz.

(Exit.)

MOEDER FLAPPIE : Die van jou zien er ook magnifiek uit.

MOEDER SLAPOOR : Nietwaar ? De knop staat er al in.

MOEDER FLAPPIE : Als 't mooi weer aanhoudt, komen ze misschien volgende week al open.

MOEDER SLAPOOR : Wat 'n weer toch hé. Wil je geloven, dat ik het warm heb in de keuken ?

MOEDER FLAPOOR : Gottekes toch, mijn patatten. Als ze maar niet overkoken. (af)

JUFFROUW KWECK : Had ik het niet gezegd ? Babbelen en nog eens babbelen. Als een ekster.

MOEDER FLAPPIE : (op) 't Was niks. Ze zijn nog maar net aan de kook. Ik dacht, omdat ik aangebrand rook...

MOEDER SLAPOOR : Dan zijn het mijn patatten ! Ik ruik ook verbrand. Olala, olala ! (af)

(Uit het huisje cour, moeder van Sokkiewokkie op.)

MOEDER SOKKIEWOKKIE : Allo !

MOEDER FLAPPIE : Allo !

MOEDER SOKKIEWOKKIE : De kinderen blijven zo lang weg.

MOEDER FLAPPIE : Ze zijn weer blijven hangen.

MOEDER SOKKIEWOKKIE : Als ze maar geen kattedwaad uithalen.

MOEDER FLAPPIE : Och, ze zijn nog jong. Het zijn kinderen.

MOEDER SOKKIEWOKKIE : Ons Sokkiewokkie geeft me toch veel zorgen.

MOEDER FLAPPIE : Hij is toch zo'n gediensstige jongen.

MOEDER SOKKIEWOKKIE : Een haantje de voorste, ja !

MOEDER FLAPPIE : Klaag maar niet, zo'n flinke jongen en altijd zo goed gezind en zo beleefd. Ja, madam, van hier en neen, madam, van daar. Je mag er fier op zijn.

MOEDER SOKKIEWOKKIE : Och, je zegt dat zo maar. Je weet niet wat 'n woelwater hij is.

MOEDER FLAPPIE : (snuift lucht op) Oei, mijn patatten, deze keer koken ze zeker over. (af)

JUFFROUW KWECK : De moeder van Sokkiewokkie heeft het niet gemakkelijk en ze heeft overschot van gelijk, als ze Sokkiewokkie een lastige jongen noemt. Een vervelende knaap is ie, daar kan ik over meepraten.

(Moeder van Sokkiewokkie af. Moeder Slapoor op. Ze ziet niemand. Door 't raam van haar buurvrouw.)

weg op, alle dagen, werkdag en zondag. Geen veertigurenweek, geen vijf dagenweek. Ach, wat een stiel. En dan vinden de dames nog dat ik over tijd ben. Lalala ! Laat eens zien, wat ik voor jullie bij heb. Een belastingsbrief ?

BUURVROUWEN : Aaai !

FACTEUR : Een kwitantie ! Te betalen ?

BUURVROUWEN : Aaai !

FACTEUR : Een chèque !

BUURVROUWEN : Jaa !

FACTEUR : Neen, niets van dit alles. Het spijt me, dametjes, maar het zal voor een andere keer zijn. Adieu !

BUURVROUWEN : Daag, facteurke !

FACTEUR : (exit - zingend)

Van 's morgens vroeg ga ik op stap
 En loop ik al de straten af
 Ik steek mijn brieven in de bus :
 Een mooie kaart voor grote zus,
 Voor pa en grote broer de krant
 Met 't sportnieuws van het ganse land,
 Voor moe het laatste modeblad
 Met imprimékes van Boussac.

(Buurvrouwen verdwijnen in hun huisje)

JUFFROUW KWECK : Zo is de facteur. Een hart van goud en gedienschtig als geen. Maar een babbelaar eerste klas. Een tong van hier, van hier tot aan de Boerentoren.

(Sokkiewokkie, Slapoor en Flappie op. Ze maken ruzie.)

SLAPOOR : Sok, geef mijn knikkers terug !

SOKKIEWOKKIE : Ik heb ze niet !

SLAPOOR : Mijn knikkers terug, Sok !

SOKKIEWOKKIE : Als ik je zeg dat ik ze niet heb !

SLAPOOR : Flappie, heeft hij ze niet gepikt ?

FLAPOOR : Ik kom er niet tussen, hoor !

SOKKIEWOKKIE : Maar best ook, anders !

FLAPOOR : Anders ! Denk jij soms...

SOKKIEWOKKIE : (gaat op hem af) Zeg 's !

FLAPOOR : Ik zei toch niets, Sokkiewokkie.

MOEDER SLAPOOR : Een vechtersbaas is ie !

MOEDER SOKKIEWOKKIE : Kijk liever naar die lelijke apotheker van jou.

(Pantomime. Ruzie, dreigementen, enz. terwijl ze na een poos, elk in hun huis verdwijnen.)

JUFFROUW KWECK : Alweer ruzie. Maar kom ! Geen zorgen ! Vanmiddag zijn ze het vergeten en drinken ze samen koffie met koekjes. En ook de kinderen zullen samen naar school gaan alsof er niets gebeurd is. Zo is het leven hier aan de boskant van het goede dorp Krommedelle. Maar kom : etenstijd is voorbij en de kinderen zijn klaar voor de school.

(Slapoor komt buiten, klopt aan bij buurvrouw)

SLAPOOR : Flappie ? Ben je klaar ?

STEM FLAPOOR : Ik koooom !

(Moeder Flapoor op.)

MOEDER FLAPOOR : Wat is er nou weer aan de hand ?

SLAPOOR : Komt Flappie niet ?

MOEDER FLAPOOR : Waarvoor ?

SLAPOOR : We moeten toch naar school.

MOEDER FLAPOOR : Naar school ?

FLAPOOR : (op) We gaan toch met de meester op uitstap, moe.

MOEDER FLAPOOR : Waarom heb j' er me niets van gezegd ?

SLAPOOR : Hij zal het vergeten zijn, niet Flappie ?

FLAPOOR : Ja, ik was het vergeten.

MOEDER FLAPOOR : Moeten jullie werkelijk op uitstap of...

FLAPOOR : Maar natuurlijk, moe !

MOEDER FLAPOOR : Slapoor, antwoord. En lieg niet want ik kom het toch te weten.

SLAPOOR : Serieus, we moeten op uitstap. Als je 't niet gelooft, vraag het dan aan Sökkiewokkie.

MOEDER FLAPOOR : Aan Sökkiewokkie ? Dan zijn we aan het goede adres.

Nou dan, op stap. En op tijd thuis, begrepen ?

FLAPOOR : Ja, moe !

(Ze gaan aankloppen bij Sökkiewokkie)

SLAPOOR : Sokkie !!!

MOEDER SOKKIEWOKKIE : (op) Wat zal het nou zijn ?

FLAPOOR : Komt Sokkie niet, madame ?

TAFEREEL 3

Taps.

Men hoort nog een schot côté jardin. Een jong vosje (Reintje) komt in paniek de scène opgerend.

REINTJE : Aaai ! De jager zit mij achterna ! Waar zal ik mij verbergen, zodat hij mij niet vindt. (schot) Ai ! Help ! Help !
Verberg mij. Help ! (exit)

(Onmiddellijk daarna komt de jager op.)

JAGER : Waar mag die vos gebleven zijn ? Hij is vast hierheen gevluht. Ik heb het duidelijk gezien. Ik heb ook duidelijk gezien dat het nog een jonge vos was. Waar mag hij toch zitten ? (speurt rond)
En toch zal ik hem vinden, toch zal ik hem krijgen. Waar zit hij ? Waar...Ah ! Bewoog daar niets ? (nadert stil) Mis ! En toch zag ik daar wat bewegen. Nou, krijgen zal ik hem, krijgen zal ik hem. (exit eveneens côté jardin)

(Na poos, verschijnt tussen het doek, het hoofd van Sokkiewokkie. Hij kijkt rond, komt tevoorschijn.)

SOKKIEWOKKIE : Kom tevoorschijn, jongens, alles is veilig.

(Hoofd van Flapoor en Slapoor)

FLAPOOR : Ben je zeker, Sok ?

SOKKIEWOKKIE : Geen onraad meer !

(Flapoor en Slapoor komen ook tevoorschijn)

SLAPOOR : (bevend) Ik...ben...bang...Sokkie !

SOKKIEWOKKIE : (lacht) Jij bent altijd bang ! (poos) Waar zou die jager gebleven zijn ? De schoten kwamen hier toch vandaan.

SLAPOOR : Zouden we niet beter...

SOKKIEWOKKIE : Naar huis gaan ? Ik wil weten wat die jager in zijn schild voert.

FLAPOOR : Sokkiewokkie ?

SOKKIEWOKKIE : Ben jij ook bang ? (Flapoor knikt) Nou, gaan jullie dan maar gerust naar huis, hoor. Ik hou jullie niet tegen.

FLAPOOR : Ga jij niet mee, Sokkie ?

(tot Reintje) Hoe heet jij eigenlijk ?

REINTJE : Reintje !

SOKKIEWOKKIE : Jullie twee brengen Reintje hier vandaan. Als hij wat uitgerust is kan hij naar huis.

FLAPOOR : En jij ?

SOKKIEWOKKIE : Maak je om mij geen zorgen ! Ik hou de jager net zolang bezig tot jullie veilig zijn. Begrepen ? (schot) Vlug nu. Maak voort.

FLAPOOR : Zou je niet beter meekomen ?

SOKKIEWOKKIE : Neen ! De jager zou ons samen gemakkelijk vinden en onder schot krijgen. Maak jullie uit de voeten.

FLAPOOR : Tot straks !

SOKKIEWOKKIE : Maak voort !

(Slapoor, Flapoor en Reintje verdwijnen tussen het doek. Sokkiewokkie gaat nu staan als een vogelverschrikker. Na poos : jager. Hij zingt.)

JAGER : Een flinke jager trekt door 't bos
En schiet er maar lustig op los
Pief poef

SOKKIEWOKKIE : (diepe stem) Paf !

(De jager springt verbaasd op en kijkt rond. Hij ziet niemand en zingt verder.)

JAGER : In 't hazen en konijnenrijk
Neemt iedereen voor hem de wijk
Pief, poef

SOKKIEWOKKIE : Paf !

JAGER : Aaaai !

(Hij kijkt achter zich. Ziet de vogelverschrikker. Betrouwt het geval niet, nadert de vogelverschrikker. Keurt hem.)

JAGER : Spookt het hier soms ?

SOKKIEWOKKIE : Jaaa !!!

(De jager richt zich traag en bevend op. Sokkiewokkie laat een vervaarlijke schreeuw.)

SOKKIEWOKKIE : Gggggrrrrrraaaauuuuwww !!!

JAGER : Aaaaaiiii !

(Jager slaat halsoverkop op de vlucht. Sokkiewokkie loopt hem achterna, vervaarlijk grollend. Komt dan terug, al zingend langs

TAFEREEL 4

Open plaats in het bos.
Flapoor, Slapoor en Reintje op.

FLAPOOR : Halt ! We gaan niet verder. Het is beter dat we hier op
Sokkiewokkie wachten. En het is hier ook een geschikte plaats
om ons te verstoppen als er gevaar is. Wat denken jullie ?

REINTJE : Ik vind het goed, dat we even uitrusten, want ik ben moe.
Een beetje rust zal me goed doen.

SLAPOOR : Mij ook ! En het is beter dat we op Sokkiewokkie wachten.

FLAPOOR : Waarom zouden we op Sokkiewokkie wachten ?

SLAPOOR : Je hebt het toch zelf gezegd ! En Sokkiewokkie is toch al-
tijd...

FLAPOOR : Altijd wat ?

SLAPOOR : Wel, hij is toch altijd de chef geweest.

FLAPOOR : Hm !

SLAPOOR : Hij weet toch op alles raad. Hij is toch nooit bang. Wij
daarentegen...

FLAPOOR : Wij ? Pardon Slappie. Ik was ook niet bang !

SLAPOOR : Nee ? Waarom ben je dan op de loop gegaan ?

FLAPOOR : Waarom ? Om jullie twee niet alleen te laten. Waren jullie
er niet bij geweest, dan was ik bij Sokkiewokkie gebleven. Maar
bang ? Neen hoor, bang was is niet, in 't geheel niet, als je..
(stokt plots, want achter de schermen weerklinkt een stem) Vlug,
vlug, laten we ons verstoppen.

(Zij verstoppen zich. Na een poos komt Sokkiewokkie op. Hij
bootst met stap en zang de jager na.)

SOKKIEWOKKIE : Een flinke jager trekt door 't bos
En schiet er maar lustig op los
Pief poef paf
In 't hazen- en konijnenrijk
Neemt iedereen voor hem de wijk
Pief poef paf
Ik mik in struik en groen

enz.

REINTJE : Oh vader, jij. Ik ben zo blij dat je gekomen bent.

VADER VOS : Zo, zo, jij bent dus blij. Ik vraag me af of je straks nog zo verheugd zal zijn, want straks kom jij aan de beurt, reken maar. Ik wou echter eerst weten wat jij hier uitricht met die... knapen ?

REINTJE : Het zijn mijn vrienden, pa.

VADER VOS : Je vrienden, kijk 's aan.

REINTJE : Zij hebben mij gered, pa !

VADER VOS : Gered ?

REINTJE : Uit de handen van de jager !

VADER VOS : Had ik je niet verboden het huis te verlaten en er alleen op uit te trekken ? Had ik je niet gezegd, dat er een jager in de buurt rondliep en dat het gevaarlijk was ? Nou, vertel op. Waarom ben je ongehoorzaam geweest ?

REINTJE : Ik wou niet ongehoorzaam zijn, pa. Ik wou alleen zelf maar...

VADER VOS : Ondanks mijn uitdrukkelijk verbod ! (poos) En die jagergeschiedenis ? Hoe zit die in elkaar ?

REINTJE : Hij stond ineens vlak voor mij. Toen ben ik bang geworden, zo bang dat ik halsoverkop op de vlucht geslagen ben.

VADER VOS : Uilskuiken ! Schande van het vossegeslacht ! Een vos laat zich niet besluipen, hij besluit zelf. Jij ongelukskind. Na al de lessen die ik je gegeven heb. En verder ?

REINTJE : Mijn vrienden...zij hebben de jager op een dwaalspoor gebracht.

VADER VOS : Zo ! Zijn ze dan zo volleerd, zijn ze zo onverschrokken, dat ze een jager aandurven ?

SLAPOOR : Wij waren ook bang, meneer !

FLAPOOR : Sokkiewokkie heeft het alleen gedaan.

VADER VOS : (tot Sokkie) Zo, zo ! Je naam is Sokkiewokkie ! Sokkiewokkie, als vos wens ik je geluk, en dat wil wat zeggen. En als vader van dit onding hier, wens ik je ook mijn dank te betuigen.

SOKKIEWOKKIE : Oh, het was niet zo moeilijk, meneer !

VADER VOS : Ik apprecieer je nederigheid. Geef mij de vijf. (Handdruk. Dan tot Reintje) En jij, mee naar huis, en hou je maar gereed.

SOKKIEWOKKIE : Meneer, als ik u vragen mag, zou u het voor één keer niet willen door de vingers zien ?

VADER VOS : Door de vingers zien ? Wat door de vingers zien, jongeman ?

SOKKIEWOKKIE : Wel, euh, dat Reintje ongehoorzaam is geweest, dat hij is weggelopen.

TAFEREEL 5

Voor het doek.

Dr. Myxomatose komt op : gekleed in zwarte kimono met hoge puntmuts.
Grote witte stethoscoop. De jager komt op hem toegelopen.

JAGER : Dokter, dokter, alsjeblieft help me.

DOKTER : Zo, zo, je helpen ?

JAGER : Alsjeblieft ?

DOKTER : Zo ! Heb je buikpijn ?

(De jager mimeert buikpijn, denkt na en zegt)

JAGER : Neen !

DOKTER : Zo ! Heb je hoofdpijn ?

JAGER : (zelfde spel) Neen !

DOKTER : Zo ! Tandpijn ?

JAGER : (zelfde spel) Neen !

DOKTER : Maagkrampen ?

JAGER : (zelfde spel) Neen!

DOKTER : Eksterogen ?

JAGER : (zelfde spel) Neen !

DOKTER : Zo ! Maar, wat mankeer je dan eigenlijk ?

JAGER : Mij ? Niets !

DOKTER : Olala, olala ! Dan zal ik je maar eens goed onderzoeken, want dan ben je zeker erg ziek.

JAGER : Oooohhh !

DOKTER : Steek je tong uit ! Zeg Aaa !

JAGER : Aaaa !

DOKTER : Hm, hm ! (Onderzoekt hem met zijn stethoscoop. Eerst het hart: men hoort boem, boem, boem op trommel) Olala ! (Stethoscoop op maag : men hoort een gezucht) Olala ! (Stethoscoop op darmen : men hoort gerommel.) Olala, olala. (Bergt stethoscoop op)

JAGER : Dokter ?

DOKTER : Hm !

JAGER : Dokter, alsjeblieft !

DOKTER : Hm, hm !

JAGER : Dokter, zeg mij, alsjeblieft !

DOKTER : Een geheim middel, dat ik alleen ken. Een wonderzalf. Hier.
Je neemt een grote peen, strijkt deze zalf erover uit. Het konijn eet ervan en wordt ziek. Het kan niet meer weg. Je hebt het maar op te rapen, je steekt het in je tas en neemt het mee naar huis.

JAGER : Prachtig. Ma...maar, gaat het dan niet dood ?

DOKTER : Hm ! Als hij er veel van eet misschien wel. Maar dan ben ik er nog. Ik kan het weer genezen, als hij er niet teveel van eet, natuurlijk.

JAGER : Dus : : een peen - zalf erop - meenemen. Dank je dokter, dank je wel. Wat is mijn schuld, dokter ?

DOKTER : Duizend frank !

JAGER : Zoveel heb ik niet.

DOKTER : Ah !

JAGER : Vijfhonderd !

DOKTER : Neen ! Drie honderd. (Ze verlaten het toneel)

JAGER : Neen ! Twee honderd. (enz.)

* * *

(Stilte. Dan weerklinkt weer het winterlied.)

KOOR : Wintertijd, wintertijd,
Over velden en lanen,
Over huizen en daken,
Als een blank tapijt,
Wintertijd, wintertijd,
Ligt de sneeuw gespreid.

KOOR DRIE VROUWEN : De bomen staan kaal
En de lucht is vaal
En we hebben niets meer te eten.
De voorraad is op,
De nood stijgt ten top :
Wat droevig toch zo te leven...

(Na een poos komen de drie jongens op)

SLAPOOR : Hallo !

FLAPOOR : Daag !

SOKKIEWOKKIE : Moe...der !

(Zij stokken. Bedrukte stemming)

SLAPOOR : Moeder, ik heb honger !

MOEDER SLAPOOR : Ik weet het jongen.

FLAPOOR : Moeder, wanneer krijgen we weer te eten, zoals vroeger ?

MOEDER FLAPOOR : Nog wat geduld, jongen, morgen wordt het misschien beter.

SLAPOOR : Als vader maar gauw thuis komt, dan zouden we...

MOEDER SLAPOOR : Je vader komt nu weldra terug, jongen, en voor iedereen brengt hij lekkers mee. En ook jouw vader, Flappie, en dan is het weer feest, en ook jij, Sokkiewokkie...

SOKKIEWOKKIE : Ik heb geen vader meer ! (poos)

MOEDER SOKKIE : Kom nu, Sokkie, niet treurig wezen !

MOEDER SLAPOOR : Het spijt me buurvrouw !

MOEDER SOKKIE : Och ! (gaat binnen)

MOEDER FLAPOOR : Kom Flappie, misschien vind ik wel iets te eten. Kom.
(Moeder van Slapoor en Flapoor verdwijnen op hun beurt. De drie jongens blijven alleen achter.)

KOOR : Wintertijd, wintertijd,
Over velden en lanen,
Over huizen en daken,

TAFEREEL 7

Taps.

Jager op. Draagt een bussel worteltjes en een net.

JAGER : (zingt)

Een flinke jager trekt door 't bos.

En schiet er maar lustig op los

Pif poef paf

In 't hazen- en konijnenrijk

Neemt iedereen voor hem de wijk

Pif poef paf

Ik mik in struik en groen

Zoals de jagers doen

En schiet op klein en groot

Met kogels en met schroot.

(gesproken) Maar vandaag zullen wij het eens op een andere manier proberen. Met de peeën, de peeën van de dokter. Als er een konijn of een haas van eet, wordt het hem zwaar in het hoofd en valt hij in slaap. Dan werp ik dit net over hem en klaar is Kees. Is dat niet prachtig. Is dat niet fijn gevonden. Dat wordt de mooiste jacht van het seizoen. Ah, ah, ah. Nu nog een geschikte plaats uitgezocht en dan op de loer liggen en wachten.

(Zingt terwijl hij de scène verlaat)

Een flinke jager trekt door 't bos

En schiet er maar lustig op los

Pif poef paf...

(Na een poosje komen Vader Vos en Reintje op.)

VADER VOS : Die jager voert zeker wat in het schild. We moeten hem in 't oog houden.

REINTJE : We moeten de andere dieren verwittigen, pa. Onze vriendjes, de konijntjes.

VADER VOS : Daar zeg je zowat, zoon !

REINTJE : Ik herken de jager, pa. Hij heeft het zeker op de konijnen gemunt. Als Sokkiewokkie en zijn vriendjes maar rustig thuis